

**Talepapir til klima- og energiministerens brug ved
besvarelse af samrådsspørgsmål B i Enerkipolitisk
Udvalg
27. november 2008**

**Spørgsmål B: Vil ministeren redegøre for, hvordan hun vil sikre, at almindelige menneskers og virksomheders energibesparelser og omlægninger til vedvarende energi reelt fører til en øget reduktion af Danmarks og den globale CO₂-udledning?
Stillet af Per Clausen (EL) til besvarelse på et åbent samråd.**

Indledning

Løsning af klimaproblemerne er en kæmpe udfordring. Nok noget af det største, vi nogensinde har stået overfor. Og det er et globalt anliggende.

Det er ikke noget politikerne eller det enkelte land kan løse alene. Hvis det skal lykkes, er der behov for en massiv indsats over mange år. Det kræver både politisk vilje og folkelig opbakning. Og det kræver en indsats fra alle, både staten, virksomhederne og den enkelte borger.

Derfor er det vigtigt, at den enkelte erkender sit ansvar. Det er overordentlig prisværdigt, at den enkelte borger og virksomhed selv tager affære og gennemfører energibesparelser og omlægger til vedvarende energi.

Jo større vores indsats er, desto mere CO2 kan Danmark reducere på længere sigt. Og jo mere uafhængige bliver vi af fossile brændsler.

Fossilfrit Danmark

Regeringen følger en langsigtet, sammenhængende klima- og energistrategi. Den handler både om klimamål og energiforsyningsikkerhed. Og om vækst og velfærd med danske arbejdspladser i produktion og eksport af energiteknologi. Det hele munder ud i regeringens langsigtede vision om det fossilfri samfund.

Kvoterne forvirrer

Jeg kan godt forstå, at det forvirrer mange, om nu CO2-emissionen reelt falder som følge af f.eks. elbesparelser, når CO2-emissionen samtidig er bestemt af et kvoteloft.

Lad mig starte med at understrege, at elbesparelser ikke kun handler om CO2. Det handler i høj grad om også en langsigtet strategi for forsyningsikkerhed. Og det handler om

sund fornuft og god økonomi for den enkelte og for samfundet.

Uden for det CO₂-kvotedækkede område er der ingen tvivl. Energibesparelser og omlægning til vedvarende energi bidrager direkte til at reducere CO₂-emissionen, både nationalt og globalt.

Men inden for det kvotedækkede område er det lidt mere komplekst. Lad os som eksempel tage en ny el-besparelse i Danmark.

På kort sigt vil den fysiske mængde CO₂ falde, når der produceres mindre. Den marginale elproduktion – som bliver berørt af elbesparelsen – er typisk elproduktion på fossile brændsler.

Derfor får elproducenterne CO₂-kvoter til overs, som de kan sælge på det europæiske kvotemarked. Det danske Kyoto-regnskab ender dermed med at være uændret. Tilsvarende vil det samlede europæiske Kyoto-regnskab være uændret, da salget af kvoter jo fører til

øgede emissioner andet steds inden for det samlede europæiske kvoteområde.

På det lange sigt

Men på længere sigt vil elbesparelsen gøre det nemmere at imødekomme fortsat mere ambitiøse mål. Det er nu en gang sådan, at hvis der forbruges mindre el, så skal der også produceres mindre el. Og så bliver elproducenternes behov for kvoter tilsvarende mindre.

Som led i en langsigtet klima- og energistrategi er elbesparelser derfor fortsat et vigtigt indsatsområde, både for borgere og virksomheder. Og det samme gælder udbygning med vedvarende energi inden for det kvotedækkede område. Jo mere vedvarende energi, jo mindre behov for energi baseret på fossile brændsler.

Den modsatte tanke er jo absurd. Skal vi bare bruge løs, fordi ”det er lige meget”? Nej, det ville være et ualmindeligt dårligt råd. Hvis vi f.eks. droppede satsningen på elbesparelser og overlod det til kvoteordningen alene. Så ville vi gøre det så meget vanskeligere for os selv at nå

vores ambitiøse klimamål på længere sigt, og vi ville blive mere og mere afhængige af at købe kvoter og kreditter i udlandet frem for at reducere vores egne emissioner.

Kvoteordningen øger i sig selv naturligvis incitamentet til elbesparelser ved at øge elprisen. Men al erfaring viser, at en energispareindsats, der giver folk bedre information og som sætter normer for apparater osv. er et nødvendigt supplement til kvotereguleringen, for at nå ambitiøse mål i tide.

Vi må altså for alt i verden undgå, at elbesparelser ”lægges for had”.

Den enkelte borger

Det er vigtigt at huske, at når forbrugerne er energibevidste, så sender de samtidig et signal til virksomhederne, om at ”Det er det her, vi efterspørger – vi vil have energibesparelser og vedvarende energi!”. Det vil tilskynde virksomhederne til at levere energieffektive produkter og løsninger. Sådan fungerer markedet.

Større bevidsthed om klimaproblemerne får borgerne til at handle anderledes. Er man først startet på at agere klimarigtigt, breder det sig ofte som ringe i vandet, som det blandt andet har vist sig i 1 ton mindre kampagnen.

Guldager Borgerforening er et godt eksempel herpå. I et tæt samarbejde med Esbjerg kommune har Guldager sat fokus på borgerinvolvering i klimaspørgsmålet. De har arbejdet bevidst med at leve en mere miljø- og energirigtig hverdag uden at opgive deres livsstil. De har inspireret hinanden og har opnået helt fantastiske resultater.

Alene i 2007 har Guldager barberet sit CO₂-udslip med 20 pct. Meldingen fra familierne i Guldager er klar: Først er det svært, så bliver det rutine, og så går der sport i det.

Afslutning

Så mit svar er: Ja, det nytter, at den enkelte borger gør en indsats og sparer på energien. Det modsatte ville være indlysende uholdbart. Den enkelte skal

selv tage ansvar som et element i den nationale og globale indsats, hvor alle kommer til at bidrage, også kommunerne og staten.

Der skal ikke herske tvivl om, at Regeringen i øjeblikket er i fuld gang med at tage nye initiativer på alle de vigtige områder.

Tak.